

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 października 2018 r., nr (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 38 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 9 ust. 4A, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 1 i ust. 3, art. 20 ust. 1, art. 36, art. 47 ust. 1 pkt 3, ust. 3 i ust. 3B, art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778), art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6, art. 85 ust. 4, art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Z 2018r., nr 1510 ze zmianami), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że Z. B. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu za okresy: 02.02.2015-28.02.2015, 02.03.2015-31.03.2015, 1.04.2015-30.04.2015, 4.05.2015-31.05.2015, 01.06.2015-30.06.2015, 01.07.2015-31.07.2015, 03.08.2015-31.08.2015, 01.09.2015-30.09.2015, 01.10.2015-31.10.2015, 01.11.2015-30.11.2015, 01.12.2015-31.12.2015, jako zleceniobiorca u płatnika składek Przedsiębiorstwo Produkcyjno-handlowe (...) Sp. z o.o. z siedzibą w A. oraz, że z wymienionego tytułu miesięczne podstawy wymiaru składek wynoszą: na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe i na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za miesiące:

Miesiąc/rok	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia:	Składka na ubezpieczenie zdrowotne			
Emerytalne i rentowe	chorobowe	wypadkowe	zdrowotne		
03.2015	5 335,50 zł	-	5 335,50 zł	4 734,73 zł	426,13 zł
04.2015	3 743,00 zł	-	3 743,00 zł	3 321,53 zł	298,94 zł
05.2015	4 912,00 zł	-	4 912,00 zł	4 358,91 zł	392,30 zł
06.2015	5 931,50 zł	-	5 931,50 zł	5 263,62 zł	473,73 zł
07.2015	6 986,00 zł	-	6 986,00 zł	6 199,38 zł	557,94 zł
08.2015	6 474,50 zł	-	6 474,50 zł	5 745,47 zł	517,09 zł
09.2015	6 478,00 zł	-	6 478,00 zł	5 748,58 zł	517,37 zł
10.2015	6 344,00 zł	-	6 344,00 zł	5 629,67 zł	506,67 zł
11.2015	6 536,00 zł	-	6 536,00 zł	5 800,05 zł	522,00 zł

12.2015	1 542,00 zł	-	1 542,00 zł	1 368,37 zł	123,15 zł
01.2016	2 140,00 zł	-	2 140,00 zł	1 899,04 zł	170,91 zł

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż stosunek prawny łączący płatnika ze Z. B. (1) nie posiadał cech charakterystycznych odpowiadających umowie o dzieło. Strony łączyły kolejno zawierane umowy na przestrzeni roku, z wyjątkiem kilkudniowych przerw przypadających w na dni wolne od pracy, których przedmiotem były czynności podejmowane w cyklu. Wynagrodzenie uzależnione było od ilości zrobionych próbników przędzy, co potwierdzają przedłożone przez płatnika kopie zestawień z wykonanej pracy, a także wyjaśnienia Z. B. (1). Zdaniem organu rentowego przedmiotem stosunku łączącego strony było w istocie świadczenie usług, a nie osiągnięcie konkretnego rezultatu. /decyzja – k. 71-66v. akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji, przez pełnomocnika, złożyła spółka Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Sp. z o.o. z siedzibą w A.. Wskazanej decyzji zarzucono:

a. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydania decyzji mający wpływ na jej treść, polegający na przyjęciu przez organ rentowy, że umowy cywilnoprawne zawierane przez płatnika nie były umowami o dzieło, ale umowami zlecenia, bądź też umowami, do których stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia, co rodzi obowiązek rozliczenia składek, mimo wyjaśnień złożonych przez Panią M. K. (1) oraz Ubezpieczonego, które jednoznacznie wskazują, że zawierane umowy były umowami o dzieło;

b. naruszenie prawa materialnego tj. art. 627 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 9 ust. 4a, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 1 i ust. 3, art. 20 ust. 1, art. 36, art. 47 ust. 1 pkt 3, ust. 3 i ust. 3b Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6, art. 85 ust. 4 Ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1510 z późn. zm.) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i stwierdzenie, iż Pan Z. B. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu za okresy wskazane w przedmiotowej decyzji, a w konsekwencji określenie miesięcznych podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne za miesiące III-XII 2015 r. oraz I 2016 r.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, że Z. B. (1) realizując umowę o dzieło, nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz wniósł o zasądzenie na rzecz odwołującego się kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Zdaniem płatnika stosunek prawny łączący go ze Z. B. (1) stanowi umowę o dzieło, mimo wykonywania przez przez przyjmującego zlecenie czynności powtarzalnych. Odwołujący wskazał na samodzielność wykonawcy w zakresie doboru odpowiedniej maszyny i techniki w celu zapewnienia atrakcyjnej ekspozycji oraz spójnego wyglądu próbniaka. W ocenie płatnika, o ocenie stosunku prawnego łączącego strony decyduje również to, że po odebraniu dzieła zlecający mógł zgłaszać zastrzeżenia co do sposobu jego wykonania (korzystając z uprawnienia z art. 636 § 1 k.c. Nadto wykonawca dzieła ponosił odpowiedzialność za wady dzieła. /odwołanie k. 3-5v./

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o ich oddalenie, przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 8-11/

Na rozprawie w dniu 18 marca 2019 r. pełnomocnik odwołującego poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołanie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Ubezpieczony Z. B. (1) również poparł odwołanie. /protokół rozprawy z 18.03.2019 r. k. 21 – nagranie od 00:38:01 do 00:43:22/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Sp. z o.o. z siedzibą w A. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zajmuje się sprzedażą przędzy. /okoliczność bezsporna/

W okresie od 2 lutego 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w A. na podstawie co miesięcznie zawieranych umów – zatytułowanych jako „umowa o dzieło” - Z. B. (1) świadczył usługi polegające na przygotowaniu próbników przędzy. We wskazanym okresie strony łączyły następujące umowy o dzieło:

- z dnia 2 lutego 2015 r. z wynagrodzeniem 5.335,50 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 marca 2015 r.,
- z dnia 2 marca 2015 r. z wynagrodzeniem 3.743 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 kwietnia 2015 r.,
- z dnia 1 kwietnia 2015 r. z wynagrodzeniem 4.912 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 maja 2015 r.,
- z dnia 4 maja 2015 r. z wynagrodzeniem 5.931,50 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 czerwca 2015 r.,
- z dnia 1 czerwca 2015 r. z wynagrodzeniem 6.986 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 lipca 2015 r.,
- z dnia 1 lipca 2015 r. z wynagrodzeniem 6.474,50 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 sierpnia 2015 r.,
- z dnia 3 sierpnia 2015 r. z wynagrodzeniem 6.478 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 września 2015 r.,
- z dnia 1 września 2015 r. z wynagrodzeniem 6.344 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 października 2015 r.,
- z dnia 1 października 2015 r. z wynagrodzeniem 6.536 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 listopada 2015 r.,
- z dnia 1 listopada 2015 r. z wynagrodzeniem 1.542 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 grudnia 2015 r.,
- z dnia 1 grudnia 2015 r. z wynagrodzeniem 2.140 zł brutto, wypłaconym na podstawie przedstawionego przez Z. B. (1) rachunku z dnia 10 stycznia 2015 r.

/umowy o dzieło wraz z rachunkami k. 18-3v. akt ZUS/

Wykonywanie przez Z. B. (1) ww. umów odbywało się na maszynie i materiałach dostarczonych przez płatnika, ale w miejscu zamieszkania ubezpieczonego. Osoby odpowiedzialne za kontakt ze Z. B. (1), po otrzymaniu informacji od kierowników działów handlowych jaki rodzaj przędzy i jakie katalogi (próbnyki) będą potrzebne w danym okresie, wysyłały Z. B. (1) dany rodzaj przędzy. Były to np. bawełny, wełny, akryle. Po przywiezieniu przędzy Z. B. (1) wykonywał wzornik. Gotowy wzornik był konsultowany z osobą współpracującą ze Z. B. (1), który był akceptowany, bądź były uzgadniana poprawki. Jeśli jakiś kolor był wątpliwy, to zostawał przesuwany na ostatnią pozycję. Po akceptacji wzornika wykonywane były katalogi. W okresie miesiąca Z. B. (1) wykonywał około 20 katalogów z jednego wzornika. Wzorniki były zazwyczaj dwa. Wynagrodzenie Z. B. (1) zależało od ilości pozycji w katalogu, czasu pracy i

jakość przędzy. Każdy katalog miał inną cenę, było to uzależnione od rodzaju przędzy. Z. B. (1) wykonywał wzorniki samodzielnie, dokonywał on wyboru kolorów na palecie, a nadzorowała to osoba z działu marketingu./dowód z przesłuchania Z. B. k. 20 – nagranie od 00:04:59 do 00:24:32, dowód z przesłuchania M. K. (za płatnika) k. 20-21 – nagranie od 00:24:32 do 00:38:01, palety kolorów k. 34 akt ZUS/

Z. B. (1) miał piętnastoletnie doświadczenie w branży dziewiarskiej. Wcześniej pracował on w odwołującej się spółce jako kierownik magazynu. /dowód z przesłuchania Z. B. k. 20 – nagranie od 00:04:59 do 00:24:32/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, oraz na podstawie dowodów w postaci przesłuchania działającego w imieniu płatnika – M. K. (1) oraz w charakterze zainteresowanego Z. B. (1). Wskazane dowody są spójne i korespondują ze sobą. Sporna w sprawie pozostawała jedynie ocena prawna charakteru umów cywilnoprawnych zawieranych przez płatnika z zainteresowanym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 6 ust.1 pkt 4 i art.12 ust.1 w zw. z art.13 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2019r., poz. 300 t.j) obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Osoby te podlegają obowiązkowo wymienionym ubezpieczeniom od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia umowy.

W myśl art. 9 ust. 4a cytowanej ustawy osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli równocześnie nie pozostają w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2c i 4b.

W świetle art. 18 ust.1 cytowanej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców ustala się zgodnie z ust. 1, jeżeli w umowie agencyjnej lub umowie zlecenia albo w innej umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie (ust.3).

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1e ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. 2018 r., poz. 1510 t.j) obowiązującej od dnia 1 października 2004 roku osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z brzmieniem art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust.1 i art. 47 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklaracji rozliczeniowej, imiennych raportów miesięcznych oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umową o dzieło”, jakie płatnik Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) Sp. z o.o. zawarł z zainteresowanym Z. B. (1). Kwestią sporną było, czy strony istotnie zawarły umowy o dzieło nierodzące obowiązku ubezpieczenia społecznego, czy też zawarły umowę o świadczenie usług (umowę zlecenia), która stanowi tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Pamiętać należy, że ocena charakteru umowy zależy nie od jej nazwy, ale od rzeczywistej treści oraz celu i zgodnego zamiaru stron (art. 65 § 2 k.c.) (tak też SN w wyroku z dnia 25 listopada 2010 roku, w sprawie o sygn. akt I CSK 703/09, LEX nr 724984; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 25 czerwca 2013 r. sygn. III AUa 13/13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2013 r. sygn. III CSK 216/12).

Prawidłowe ustalenie, czy dana umowa jest umową o dzieło czy też umową zlecenia, wymaga określenia na podstawie jej treści istoty obowiązków umownych, jakie jedna ze stron przyjmuje do wykonania.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem tej umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła, a umowa ta jest umową rezultatu.

Z kolei art. 734 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Zgodnie zaś do art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Oznacza to, że przedmiotem umowy zlecenia oraz umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania). Jest to w przeciwieństwie do umowy o dzieło umowa starannego działania.

W myśl art. 738 § 1 k.c. przyjmujący zlecenie może powierzyć wykonanie zlecenia osobie trzeciej tylko wtedy, gdy to wynika z umowy lub ze zwyczaju albo gdy jest do tego zmuszony przez okoliczności. W wypadku takim obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie dającego zlecenie o osobie i o miejscu zamieszkania swego zastępcy, a w razie zawiadomienia odpowiedzialny jest tylko za brak należytej staranności w wyborze zastępcy.

Nie ulega wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu art. 750 k.c.

W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5).

Charakterystyczny dla umowy o dzieło rezultat umowy musi być przyjęty przez strony w momencie jej zawierania. Dzieło to wytwór, który w momencie zawierania umowy nie istnieje, jednak jest w niej z góry przewidziany i określony w sposób umożliwiający jego późniejszą weryfikację (w szczególności przy użyciu jednostek metrycznych, przez porównanie z istniejącym wzorem, z wykorzystaniem planów, rysunków lub też przez opis), zaś określenie to musi być na tyle precyzyjne, aby nie było wątpliwości, o jakie dzieło chodzi. Nie można uznać za dzieło czegoś, co nie odróżnia się w żaden sposób od innych występujących na danym rynku rezultatów pracy - materialnych bądź niematerialnych - gdyż wówczas zatraciłoby ono indywidualny charakter. Dzieło nie musi wprawdzie być czymś nowatorskim i niewystępującym jeszcze na rynku, jednakże powinno posiadać charakterystyczne, wynikające z umowy cechy, umożliwiające zbadanie, czy zostało wykonane prawidłowo i zgodnie z indywidualnymi wymaganiami

bądź upodobaniami zamawiającego. Wykonanie dzieła najczęściej przybiera postać wytworzenia rzeczy, lecz może także polegać na dokonaniu zmian w rzeczy już istniejącej, jej naprawieniu, przerobieniu lub uzupełnieniu albo na rozbudowie rzeczy, połączeniu z innymi rzeczami, dodaniu części składowych lub przynależności. Brak wskazania kryteriów określających pożądaną rezultat umowy prowadzi do wniosku, że przedmiotem zainteresowania zamawiającego jest wykonanie określonych czynności, a nie ich rezultat. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 grudnia 2018 r., III AUa 1069/17,LEX nr 2613464)

W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności. Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu.

Kolejną cechą umowy o dzieło jest brak stosunku zależności lub podporządkowania pomiędzy zamawiającym a przyjmującym zamówienie. Sposób wykonania dzieła pozostawiony jest w zasadzie swobodnemu uznaniu przyjmującego zamówienie. Ważne jest, aby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, przyznać należy rację organowi rentowemu, że sporne umowy za okres od lutego 2015 r. do grudnia 2015 r. nie stanowią umów o dzieło, a rzeczywistą wolą stron nie było ukształtowanie stosunku prawnego w sposób charakterystyczny dla takiej umowy.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż stosunek prawny łączący strony trwał od 2 lutego 2015 r. do 12 grudnia 2015 r. Strony comiesięcznie w pierwszych dniach miesiąca zawierały kolejne umowy o dzieło. Poszczególne umowy niekiedy oddzielone były niewielkimi przerwami, niekiedy zaś zawierane były dnia następnego po wykonaniu poprzedniej umowy. Zatem stosunek prawny łączący płatnika z zainteresowanym charakteryzował się pewną ciągłością, a nawet powtarzalnością. Powtarzalnością charakteryzowały się również czynności wykonywane przez Z. B. (1) tj. wykonywanie wzorników, a następnie całych katalogów (próbników) przędzy. Takie cechy tego stosunku jak trwałość (ciągłość) oraz powtarzalność czynności wykonawczej świadczą o tym, iż umowa łączy strony w rzeczywistości jest umową o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia. Jak podaje się w orzecznictwie: stosunek prawny wynikający z umowy o dzieło nie ma charakteru zobowiązania trwałego (ciągłego). Stanowi zobowiązanie do świadczenia jednorazowego i to po obu stronach tego stosunku. Zarówno świadczenie zamawiającego, jak i wykonawcy dzieła uznawane są za świadczenia jednorazowe. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 października 2018 r., III AUa 555/18, LEX nr 2609015). Wykonanie dzieła ma charakter jednorazowy i jest ograniczone upływem czasu. Jest to zatem umowa, której cechą jest nietrwałość stosunku prawnego. W końcu dzieło nie musi być czymś nowatorskim i niewystępującym jeszcze na rynku, jednak powinno posiadać typowe, wynikające z umowy cechy, pozwalające stwierdzić, czy zostało prawidłowo wykonane. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 grudnia 2018 r., III AUa 1069/17, LEX nr 2613464).

Mając powyższe na względzie, trzeba również wskazać, że w samych umowach nie określono żadnych cech indywidualnych zamówionego dzieła. Jako przedmiot umowy każdorazowo oznaczano: „przygotowanie próbników przędzy”. Zatem umowa między stroną bardziej skupiała się na określeniu czynności niż dzieła oraz cech owego dzieła (czy też rezultatu) który miałby zostać osiągnięty przez zainteresowanego. A właśnie to umowa zlecenia kładzie nacisk na określenie rodzaju czynności, które mają podlegać wykonaniu. Umowa o dzieło natomiast precyzuje efekt, rezultat pracy. Zainteresowanemu nie zlecono wykonania konkretnego dzieła, a jedynie wykonywanie próbników, które było czynnością powtarzalną w zależności od potrzeb płatnika.

Należy również podkreślić, iż Z. B. (3) pozostawał w swoistym podporządkowaniu w stosunku do płatnika. Istotnym jest przy tym zwrócenie uwagi na dwuetapowość wykonywanej usługi. Pierwszym etapem było zaprojektowanie wzornika, które polegało na ułożeniu przędzy kolorami. Po wykonaniu wzornika, był on konsultowany z osobą

z działu marketingu płatnika i był – albo akceptowany w całości, albo wprowadzano poprawki np. wątpliwy kolor przesuwno na koniec. Należy zauważyć, iż zainteresowany nie miał samodzielności podczas podejmowania decyzji co do wyglądu wzornika. Wszystko było uzależnione od akceptacji osoby za to odpowiedzialnej. Dopiero po zaakceptowaniu wzornika, zainteresowany przechodził do wykonywania katalogów – próbników przędzy. Bez wcześniejszej akceptacji wzornika, Z. B. (1) nie decydował zatem o dalszym wykonywaniu próbników. Świadczy to zatem o tym, że Z. B. (1) pozostawał w stosunku podporządkowania, a zatem co do sposobu wykonania próbnika tj. jak ma ten próbnik wyglądać. Wprawdzie, żaden z przełożonych nie musiał zainteresowanemu wydawać poleceń co do obsługi maszyny w procesie wykonywania próbnika, jednak nie jest niczym szczególnym, że zleceniobiorcy, a także pracownicy z racji nabytej wiedzy i doświadczenia umieją samodzielnie wykonywać poszczególne czynności w procesie świadczenia usługi. Przejawy samodzielności w wykonywaniu czynności nie decydują o kwalifikacji tego stosunku jako umowy o dzieło. Jednakże podporządkowanie w postaci braku możliwości zadecydowania o wyglądzie próbników świadczy o tym, iż strony łączyła umowa o świadczenie usług. Nie można się przy tym zgodzić ze skarżącym, iż akceptacja wzorników przez płatnika była realizacją uprawnienia z art. 636 § 1 k.c. do wezwania do zmiany sposobu wykonania dzieła. W opisywanym stanie faktycznym od akceptacji wzornika przez przełożonego uzależnione było dalsze wykonywanie próbników.

Wszystkie powyżej wskazane okoliczności świadczą o tym, iż w rzeczywistości strony łączyła umowa o świadczenie usług, co do której stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia, a co za tym idzie zainteresowany podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu w zakresie ustalonym w zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Mając na uwadze wynik postępowania, o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018 r., poz.265 t.j.) i zasądził od Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) Sp. z o.o. w A. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenie: Odpis wyroku z uzasadnieniem

doręczyć pełnomocnikowi odwołującego płatnika.